

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. N°. 218.

Tolvte Sæssion.

53de Møde.

Onsdagen den 5te December Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren ad interim (forts.):

Derfor er det en Modsigelse, naar de ærede Rigsdagsmænd paa eengang betragte Regjeringen og den lovgivende Magt som staaende med fuldkommen frie Hænder overfor det Passerede og paa den anden Side i stærke Udtryk misbillige og stemple hvad der er passeret „som ulovligt“. Smidkært er det, som sagt, ikke alene den ærede Ordfører, der har gjort sig skyldig i denne Modsigelse, men den trækker sig saa at sige gjennem den hele Forhandling. Man kan ikke faae baade i Pose og i Sæl; man kan ikke baade tilfredsstille sin Lyst til at sige min ærede Formands Formand Ubegageligheder af denne Art og tillige erklære: vi kunne meget godt tage, hvilke Bestemmelser vi ville, thi den indgaaede Overenskomst har ikke noget at betyde. Jeg, som anseer mig for bunden ved den, kan ikke modtage det stillede Endringsforslag; jeg vil med denne Erklæring ganske velig lade Begivenhederne hderligere udvikle sig; det vil da være det ærede Things Sag at overvæie Stillingen og tage sin Beslutning og de Resultater, der vilde følge deraf. — Min ærede Ven for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har allerede opgjort denne Sag for sit Vedkommende. Jeg skal endnu kun tilføie, at en æret Taler, som har den tidligere omtalte fixe Idee fra 1854

(Zahle), meget stærkt fremhævede, at der paa dette Trin af Sagens Behandling ikke var nogen videre Ulempe ved at vedtage det stillede Endringsforslag. Jeg vil imidlertid henstille til de ærede Herrers alvorlige Overveieelse, om de maatte ansee det for rigtigt at vedtage Forslaget i den Forudsætning, at de ikke ville holde paa det; jeg vilde i saa Fald ansee det for meget rigtigere strax at stemme imod det. Jeg har allerede fremhævet, at jeg, hvis denne Overenskomst virkelig skulde være til Byrde for Finantserne, skal arbejde hen til, at den bliver saa lidt byrdefuld som muligt, idet jeg erklærer mig villig til at sørge for en Frugtbargjørelse af disse Penge til 4 pCt., ligesom jeg har tilveiebragt en Erklæring fra Finantsministeren om, at han ogsaa er overbevist om, at han fra sin Side vil kunne frugtbargjøre dem til 4 pCt.; den paagældende Bestemmelse vil ialtsald ikke for taar have nogen Betydning. Jeg tvivler aldeles ikke om, at jeg ogsaa fremtibtigt i denne Henseende vil møde al Beredvillighed fra den ærede Finantsministers Side, forsaavidt det kan stemme overens med hans Pligt at vaage over Monarchiets og de andre Landsdeles Tarv.

Jeg veed forøvrigt ikke om det skulde være Meningen med det stillede Forslag, at hvis det skulde vise sig, at Actierne stode over 90, man da ogsaa skulde vægre sig ved at modtage dem til 90. Det antager jeg dog ikke; men jeg veed ikke, hvorledes man vil opfatte Finantsministerens Stilling, dersom de f. Ex. kom over 92.